

EROPUIT

Op de terugweg belooft de kapitein twintig minuten stil te zijn, want “er is vandaag al zoveel tegen jullie gepraat.”

Het strand aan de westkust van het zuid eiland bestaat uit vulkanisch zand.

Naar Nieuw-Zeeland,

Lang geleden stond in de Kampeerkampioen een reisverhaal over Nieuw-Zeeland. De schrijver was lyrisch over het land en de mensen. Een maand lang met een camper, spotgoedkoop. Maar de vliegreis..., die kostte toen een vermogen. Ze zijn betaalbaar geworden en een Nieuw-Zeelandse huurcamper is veel goedkoper dan een Nederlandse. Voor ons is de gelegenheid om een langere tijd op reis te gaan eindelijk aangebroken.

Op het vliegveld van Auckland worden wij opgehaald om naar Rotorua gebracht te worden waar een Toyota Hiace voor ons klaarstaat. We rijden nauwelijks of de chauffeur begint met ons uitleg te geven over wat we zien. Het land lijkt bij de eerste aanblik op een stoffige hooibaal, helemaal geel en dor. Dat komt, legt de chauffeur uit, omdat de zomer maanden achtereen nat en guur was. Waarna een maand van verzengend hitte volgde. Vervolgens hebben we het over het geld – de bankbiljetten met een doorkijkvenstertje erin –, de verkeersregels en de prijs van auto's. Dat alles in rad Engels met een ongewoon accent.

Wie praat er niet?

En zo gaat het zes weken lang. Gevraagd of ongevraagd, bijna elke Nieuw-Zeelander heeft je wel iets te vertellen of te vragen.

“Hi folks, wat vinden jullie van de All Blacks?”, vraagt een man achter een rollator in Dunedin, terwijl hij gezellig met ons oploopt. Gelukkig weten we dat hij het over het nationale rugbyteam heeft. Onder een gesprek bij het afwassen, zegt onze gesprekspartner, dat hij een buurman heeft die Tietjes heet. Een Nederlands meisje heeft hem gezegd dat het ‘small tits’ betekent. “Is that true?”, vraagt hij benauwd kijkend. We verzekeren hem dat het klopt.

Koffers te klein

Volgens mijn vrouw heb ik wat nieuwe T-shirts nodig. Wat is er leuker dan ze in den vreemde te kopen? Het probleem is alleen, dat er in elke plaats weer andere mooie zijn. Voor we halverwege de vakantie zijn, hebben we er voor ons samen ongeveer tien gekocht. En moeten wij ons

bedwingen om niet nog meer te kopen. Er zijn nog zoveel andere, mooie dingen. Gebruiksvoorwerpen en kunst zijn vaak geïnspireerd op de Maori-cultuur, wat het zo bijzonder voor ons maakt. “De volgende keer gaan we met lege koffers hierheen”, zeggen we als weer eens iets op het schap laten liggen.

Zonnebril niet vergeten!

De zon schijnt fel daar ‘down-under’, de contrasten tussen licht en donker zijn hoog. Het is te zien op schilderijen. Daar zijn de hoge contrasten, de scherpe scheiding tussen licht en donker en de felle kleuren van het land door de kunstenaar extra aangezet. Het doet ons vreemd aan, zo wordt er in Europa niet geschilderd. Een zonnebril is echt onontbeerlijk. Om buiten te zijn, niet om schilderijen te kijken!

Een kolonistenhouthuis uit 1879 met een cabbagetree voor de deur.

Koeien op de weg, er wordt tijdig voor gewaarschuwd door een piloon met het woord 'stock' erop.

De weg naar Thames.

In Invercargill wordt een 'antieke' gevel een vrolijke 'make-over' gegeven.

Met stip de beste campingkeuken van heel Nieuw-Zeeland in Balclutha.

De witste stranden liggen op het noord eiland.

een wens vervuld

De Kiwi's en hun land

Nieuw-Zeelanders, 'Kiwi's' zoals ze zichzelf noemen, zijn op een vriendelijke wijze trots op hun land. Ze beginnen te glimmen als ze horen dat je het naar je zin hebt en dat je geniet. Wat ons betreft, is daar geen woord van gelogen. In zes weken rijden we vieren-eenhalfduizend kilometer en elke dag brengt verbazing. Geologisch is Nieuw-Zeeland een jong land. De hoekige bergen zijn nog niet zo afgesleten als in Europa en de vele voormalige vulkanen hebben spitse toppen. Regelmatig zijn de oude lavastromen en aslagen zichtbaar, berghellingen zien er vaak grillig uit. De zachte steenlagen zijn door weer en wind weggesleten, de harde gesteenten zijn overgebleven. Veel rivierbeddingen zijn heel breed met overal stroomgeulen tussen de zand- en grindbanken. Na een zware regenbui buldert en steigert het water cementgrijs tegen de grote steenblokken. Vanuit de verte zijn de hellingen vertrouwd mooi groen. Toch zijn de bladeren of de naalden heel anders dan wij gewend zijn. Bomen en takken zijn grillig, uit één stronk groeien vaak meerdere stammen. De grote 'yucca's' met dikke stammen zijn niet wat ze lijken. Het is de cabbagetree, die vroeger erg belangrijk was voor de Maori's. Bijna de

hele boom, inclusief blad, werd gebruikt en uit de wortels werd suiker gewonnen. Zeker zo belangrijk is de flax die eruitziet er als een uit zijn krachten gegroeide iris. Van de lange smalle bladeren worden gebruiksvoorwerpen gevlochten en zelfs papier gemaakt. Al is het bekendste voorwerp de gevlochten tas, die overal te koop is of in miniatuur als geschenkverpakking dient. De nationale trots is de 'fern', de inheemse varenboom, waarvan het blad bijna overal op terug is te vinden, ook op het tenue van de 'All Blacks'.

Iedereen een microfoontje

We maken verschillende uitstapjes. In Dunedin een bus/boottrip over het Otago-schiereiland. We worden op de camping opgehaald en meteen begint de chauffeur ons alles van de stad te vertellen. Zijn collega die de rondrit doet, praat ook voortdurend tegen ons. En met veel plezier, er worden geen lesjes afgeraffeld. De kapitein van de boot stelt alles in het werk om alle passagiers de rondcirkelende albatrossen te laten zien. Zij laat de boot behendig zwenken op de lange hoge golven van de Stille Oceaan. De matroos holt langs de gangboorden op en neer om de passagiers te wijzen waar de albatros vliegt. Op de

terugweg naar de haven belooft de kapitein om twintig minuten stil te zijn, want "er is vandaag al zoveel tegen jullie gepraat." Op de boot van Akaroa naar de oceaan om Hector's dolfinnen te zien, stort de kapitein een stroom gegevens en anekdotes over de passagiers uit. Tot de dolfinnen in zicht komen. Dan holt iedereen van bakboord naar stuurboord en terug op zijn aanwijzingen. De trambestuurder in Christchurch praat in een microfoontje voor zijn gezicht als hij met een sukkelgangetje langs de bezienswaardigheden van de stad rijdt. We spreken een paar Amerikanen. Ja, zij zijn in Amsterdam geweest. Daar zijn toch die grachten? Dat is toch in de buurt van Stockholm? Kiwi's weten waar 'Holland' ligt, dat wij met heel veel op een klein stukje grond wonen en dat ze niet hoeven te vragen of wij de broer van hun buurman kennen.

Het is even vliegen...

Kort en goed, het is een heerlijk land, het ligt heel ver weg, het kan er ongenadig hard regenen, de sterrenhemel is weergaloos, de volle maan is verblindend helder, de mensen ontzettend vriendelijk en de zon schijnt fel. Ga het zelf beleven. 🇳🇿

Tekst en foto's Rob Brouwer